

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et
Mi-||racvlis Clari, Opera**

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

De hominis cum Deo cooperatione & vnione perfecta in hac vita. Capvt IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

qui ante annos mille intro admissus sit. Dicitur
Hanc sui intromissionem, ut scriptura testatur,
non nisi post mortem homines expectant.
VER. Verum id est, si de perfecta possessione
loquaris, non autem quantum ad prae-gustationem
maiores minoremve pertinet.

*De hominis cum Deo cooperatione & vnione perfecta
in hac vita.*

CAPVT IX.

Disc. Sed qui se habet hominis cum Deo
cooperatio? VER. Quae inde dicta sunt
non debent accipi ita ut sonant, sed
secundum excessum illum, quod homo à seipso
deficiens, in vnum illud, quod Deus est, se respicit
ac aberrat, atque cum illo vnum effectum
est: vbi iam homo non ut homo operatur. Atque
hinc intelligi potest & debet, ut istiusmodi
homo res creatas omnes & omnem voluptatem
inspiciat & capiat in vnitatem, adeoque etiam
illam voluptatem, quae ex corporeis percipitur
actionibus, sine corporali ac spiritali
actione: quando quidem ipsa idem est in antea
vni-
tate. Sed aduerte hic distinctionem quaedam.
Veteres illi Philosophi res naturales per-
uestigabant ea duntaxat ratione, quatenus
naturales habent causas, atque ita etiam inde
quebantur & differabant. Sed nostrae Religio-
nis Doctores, itemque viri sanctitate conspicui
ita res capiunt, ut ex Deo promanarunt, atque
hominem post eius obitum in Deum reductum
dum hic ex eius voluntate viuunt. At verò
intro recepti homines, ex excellentissima de
Stabili

*De rebus na-
turalibus quod
Philosophi,
quod etiam
Theologi
cauent.*

stabili vnitate vel vnione sui cum Deo, tam seipsum quam res omnes velut ex omni aeternitate capiunt. DISC. Estne ergo quaedam hic diuersitas? VER. Immo sanè qui rectè constitutus est, scit & fatetur se creaturam, non secundum vitia, sed vnionem sui cum DEO: & cum non esset, scit se secundum ideam in DEO fuisse idem quod DEVS est. Huc facit quod legis apud D. Iohannem: *Quod factum est, in ipso vita e-*

Ioan. I.

rat. DISC. Et qua ratione potest id verò esse consentaneum, quando innuere videtur, animam duas esse res, creatam & incretam? Qui verò possit anima & creatura esse & non creatura? VER. Non potest homo creatura, esse & DEVS, ita vt nos more nostro loquimur. Sed Deus trinus & vnus est. Itidem potest & homo

Homo quatenus cum Deo vnus efficiatur, permanens homo.

aliquo modo, vbi seipsum in Deo amittit, esse vnum cum illo, & externa ratione vel modo contemplari & agere, & similibus esse deditus. Curus potest ista dari similitudo: Oculus dum

simile.

seruit quippiam, obliuiscitur sui: nanque ipso videndi actu vnus fit cum obiecto, & tamen in seipso permanet id quod est. DISC. Quisquis inquam in scripturis versatus est, satis nouit animam in illud nihilum, quod DEVS est, vt transformari, aut secundum essentiam vnus interire oportere: quod tamen hic non fit.

VER. Anima semper manet creatura: sed in hoc Nihilo dum se amittit, vtum sit creatura vel hoc Nihilum, id est, vtum creatura sit, nec id minimè hic cogitat; sicut nec hoc quidè, vtum sit vnita Deo, necne. At vbi ratio adhuc suo potest officio fungi, ibi vtum id benè percipitur.

I

pitur. Atque hoc totū homini permanet. **D**icitur
 Optimēne cum istiusmodi homine agitur? **V**erū
RIT. Optime quidem, dum id quod habet, illi
 non auferitur, & aliud quippiam eo præstans
 us donatur, ita ut idem perspicacius intelligat
 manetque id illi. Attamen totum hoc, unde de
 ximus, secundum sui extrouersionem assequi
 non potest. Nam si huc pertingere debeat, in
 ipso fit fundo oportet, qui in memorato loco
 Nihilo, ubi nihil scitur, nihil est, nullus locus
 est, sed quicquid de eo affirmari uè dicatur, non
 nisi in illius cedit derogationem: quia quod fit
 verbis exprimi non potest. Ac nihilo minus
 istiusmodi homo in seipso nihil est, licet hec
 li cuncta permaneant, ut est ante dictum. **D**icitur
 Dic hoc apertius. **V**ER. Aiunt doctores, anima
 beatitudinem in eo potissimum sitam esse dum
 Deum sine medio contemplatur. Omnem ergo
 vitam & essentiam suam, & quicquid est, qua-
 tenus felix & beata est, ex huius Nihilo fundo
 haurit, & quatenus aciem mentis hinc defigit,
 nihil neque de cognitione, neque de amore,
 nec de alio aliquo dicere nouit. Tota enim illa
 & conquiescit in vno illo Nihilo, nec nisi il-
 lam nouit essentiam, quæ Deus est, vel hoc Ni-
 hilum. Vbi verò scit vel cognoscit istud se Ni-
 hilum scire, contemplari & intelligere, hinc for-
 ras egreditur, & naturali quodam ordine
 hoc primo ad se reflectitur. **D**IS C. Velim id
 adhuc enucleatius ex scripturis dici. **V**ER. Do-
 ctorum sententia est, dum creatura in seipso
 cognoscitur, eam esse & dici cognitionem ve-
 spertinam: eo quod hinc creatura quadam dis-
 cretione conspiciatur. Dum vero creatura in
 Deo

Ioan. 17.

Vespertina
cognitio.

Deo cognoscuntur, eam & appellare & esse cognitionem marulinam, quod hic creaturæ sine *Maturina.*

villo discrimine absque vllis formis in vno illo, quod est Deus in seipso cernantur. **DISC.** Potestne istud capere quispiam in hac vita?

VERIT. Secundum rationem naturalem spiritus non video, vt id possit intelligere. At quatenus vnitus est DEO, vnitum se intelligit in eo, vbi hoc Nihilum seipso fruitur & generare potest. Quod potest fieri corpore adhuc in terris degente, si communi more loquamur: sed spiritus supra tempus translatus est.

DISCIP. Vnio isthæc animæ sine per ipsam animæ essentiam, an per vires illius?

VER. Animæ essentia cum Nihili huius essentia vnitur, & vires animæ cum ipsius Nihili actionibus, quas actiones ipsum Nihilum in seipso habet.

An peccare possit, & vt operetur homo perfectus in Deum raptus.

CAPVT X.

DISC. Liberatur hic homo ab omni vicio, vel potest etiam peccare deinceps, dum se creaturam intelligit, non secundum vicia, sed secundum vnionem suam cū Deo?

VER. Quatenus homo sibi relinquitur, potest haud dubiè delinquere, vt est apud D. Ioannē: *Si dixerimus quia peccatum non habemus, nos ipsos seducimus, & veritas in nobis non est.* At quatenus seipsum excessit, iam non peccat, vt idem testatur D. Ioannes in epistola sua: *Omni, in-*

*Num quis in-
rimè cū Deo
vnitus pecca-
re possit.
1. Ioan. i.*

T e *quiens,*